

Forsa, sn, N.Häls.doms.tg, Gävl.l.

2

Följande båda ramsor driver med forsabornas sätt att tala på 'å':

Första gången jag kom till Forsa fick jag en skorpa, och jösses vad jag horsa^v.

fösta gögan ja kōm te fösa (=skrattade)
fēk ja e skōpa a jōsēs vā ja hōsa

I Forsa på Lund äter man bullar med mun'.

→ 2 fösa pa lōn äta man bōlar ma mōn

L.H.1980: (enl. gammal enångersskvinna. "Bullar" ut- (forts.)
talas emellertid med [lu] på församél.

Lennart Hagåsen 1975